

synes jeg lige så godt, at ministeren kunne have skrevet det ind først som sidst, for så var det sat på plads.

Så har jeg et andet spørgsmål til ministeren: Jeg kan godt forstå, at forslaget kommer til at koste penge, men det, jeg står uforstående over for, er den udvikling, der bliver i udgiften. Hvordan kan det være, at udgiften udvikler sig fra at være ca. 4 mio. kr. til at blive ca. 30 mio. kr.? Mængden er vel stort set den samme, og derfor burde tallet vel ret hurtigt finde sit leje, frem for at være et tal, der udvikler sig over en 6-årig periode. Hvorfor udvikler udgiften sig? Jeg er med på, at udgiften skal være der.

Men som sagt konkluderende støtter Fremskridtspartiet forslaget, og vi er også villige til at gå et skridt videre endnu.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter lovforslag nr. L 5.

Vi mener, det er positivt, at personer, der har fået udbetalt en erhvervsevnetabserstatning, kan få lov at beholde deres fulde kontanthjælp.

Kristeligt Folkeparti vil gå ind i et positivt samarbejde i udvalget om dette lovforslag.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Også her kan jeg takke for den brede tilslutning.

Jeg får egentlig lyst til at sige nogle få ord om, hvorfor det har været nødvendigt at lave et lovforslag, og hvorfor vi overhovedet har den tingenes tilstand, når vi nu alle sammen er så enige om, at den skal laves om.

Det hænger sammen med, at vi her i landet faktisk har nogle ret skrappe regler for at få kontanthjælp i modsætning til, hvad i hvert fald nogle går rundt og tror. De skrappe regler går ud på, at al form for forsørgelse skal modregnes i kontanthjælpen, sådan at kontanthjælpen ikke bare i ord, men også i praksis er det underste sikkerhedsnet, når man ikke har andre penge at leve for. Og da erhvervsevnetabserstatning er en form for forsørgelseserstatning, har man tidligere valgt at sige, at den skulle modregnes i kontanthjælpen.

Det er klart, at man kan tale om, at der er et gråzoneområde, hvor det tab, man har lidt i kraft af den ulykke, man har været ude for, er større end den kontanthjælp, man får udbetalt. Men der er trods alt en klar logik og nogle principper bag vores udbetaling af kontanthjælp, som jeg mener jeg skal holde fast i, men hvor jeg selvfølgelig også synes, når jeg har fremsat

forslaget, at der er rimelighed i at fravige de principper.

Hr. Tom Behnke spurgte om, hvorfor der er en bemyndigelse – der er oven i købet nævnt nogle eksempler på, hvor den bemyndigelse eventuelt kunne bruges – og hvorfor man ikke med det samme kunne skrive det ind i loven. Det hænger sammen med, at vi undervejs i arbejdet med lovforslaget har opdaget forskellige hjørner af den problemstilling. Nogle ligger i Socialministeriets regi, andre ligger i Justitsministeriets regi, og der er også peget på andre områder, f.eks. pensionsberegning.

Jeg mener, at noget af det, vi kunne overveje under udvalgsarbejdet, er, om man skulle lave et lille udvalg. Det er i hvert fald noget af det, jeg vil overveje som et forslag til udvalget. Det udvalg skulle se på hele dette område samlet, sådan at vi ikke skal blive ved med at lave små-reparationer, og sådan at vi fik de andre ministerier med ind i det udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering og lov om aktiv socialpolitik. (Forhøjelse af præmien i præmieringsordningen for offentlige arbejdsgivere).
Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Bierbaum (S):

Socialdemokratiet støtter forslaget, som er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 148.